

„У овој башти

Свирка из жила избија кроз грање.
Сунце се купа с вилима на јазу.
Ветар и птице из моје лобање
шире по Грузи звездану заразу.

У овој башти на врелу сванућа,
чије срце често пробадаху жалцем,
чије булке пљуху, чија ускрснућа
потписиваху венама и палцем
у овој оази на дну бивше баре
где врзине спремају гозбу за скитнице
где летњи дан наискап испија бунаре
а ноћ са српом надгледа житнице
еј ту где свици круже око руже
и зри на трпези биље и обиље
у предаху између жетве сна и muže
усијани косачи и росне плетиље
престају за часак косити и плести
отварају срца где дрешеве зује
па из предалеких кавеза подсвести
пуштају у свет чудесне славује...

Таленат жила избија кроз грање.
Сунце почини прељубе на јазу.
Ветар и птице из моје лобање
шире по Грузи звездану заразу!